



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA NR. 304
din 20.04.2016

Dosar nr.: 616/2015

Petiția nr.: 6684/15.10.2015

Petent:

Reclamați: Federația Română de Fotbal

.....
Obiect: discriminarea și lezarea demnității petentului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

I.1.1.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamațiilor

I.2.1. Federația Română de Fotbal, reprezentată legal de către președinte

I.2.2.cu domiciliul ales pentru comunicarea tuturor actelor de procedură la

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul arată faptul că a fost discriminat în mod continuu și sistematic, totul culminând cu „invalidarea” rentei sale viagere în Adunarea Generală din 28 iunie 2014 și, subsecvent, prin introducerea, de către FRF a acțiunii în instanță, pentru declararea nulității contractului prin care a fost acordată. Petentul precizează că fost discriminat de reclamați cu privire la contractul de rentă **viageră**, declarațiile de **presă** făcute de actualul președinte al FRF având un **dublu** rol procesual și anume acestea stabilesc contextul în care au fost săvârșite faptele de discriminare iar pe de altă parte reprezintă mijlocul de probă că reclamații au dorit înlăturarea petentului din FRF.

2.2. Petentul se compară cu alți membrii de onoare în cazul cărora părțile reclamate nu au întreprins nici un demers de anulare a pensiilor viagere.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**), s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Părțile (petentul și părțile reclamate) au fost citate pentru data de 17.11.2015 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (în continuare CNCD).

3.3. La data stabilită s-au prezentat avocatul petentului cu delegație la dosar și partea reclamată prin avocat cu delegație la dosar.

3.4. La termenul acordat s-a pus în vedere avocatului petentului precizarea petiției fiind acordat un nou termen pentru data de 18.01.2016, termen luat la cunoștință de către părți prin avocații acestora.

3.5. La termenul acordat s-a prezentat avocatul părții reclamate.

3.6. Punctul de vedere formulat a fost transmis petentului fiind acordat termen pentru concluzii scrise.

3.7. Petentul a formulat un punct de vedere comunicat părții reclamate.

3.8. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

4.1. Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția formulată, petentul arată faptul că există două situații comparabile, tratate în mod diferit de către partea reclamată respectiv: pe de o parte conferirea petentului a titlului de președinte de onoare al FRF cu stabilirea unor drepturi și facilități viagere iar pe de altă parte conferirea titlului de membri de onoare mai multor personalități din lumea fotbalului, tot cu stabilirea unor drepturi și facilități viagere.

4.1.2. Comitetul executiv al FRF a decis prin hotărârea nr. 1/01.02.2014 să transmită Adunării Generale propunerea de a-i fi acordat petentului titlul de președinte de onoare al FRF. Propunerea a fost confirmată prin Hotărârea 2/05.03.2014. Adunarea generală a FRF i-a acordat petentului titlul de președinte de onoare prin hotărârea din 05.03.2014.

4.1.3. Prin hotărârea nr. 3/06.03.2014 s-au adoptat următoarele decizii: se ia act de alocațiunea petentului și se ia act de reducerea cuantumului rentei viagere a președintelui FRF de la 75.000 eur anual la 50.000 eur anual. Ședința a fost condusă chiar de către actualul președinte al FRF, cel care a solicitat în instanță anularea contractului de rentă viageră.

4.1.4. La propunerea Asociației de Fotbal Brașov prin care se propunea FRF încheierea unui contract, acesta a fost încheiat sub condiția suspensivă a acordării petentului titlului de Președinte de onoare al FRF de către Adunarea generală a federației a cărei îndeplinire a intervenit la data de 05.03.2014, dată la care contractul a intrat în vigoare.

4.1.5. Petentul arată faptul că a existat un tratament diferențiat aplicat pe de o parte petentului iar pe de altă parte membrilor de onoare.

4.1.6. Partea reclamată, în data de 05.03.2014, la posturile de televiziune Sport.ro și ProTV ar fi afirmat „este o rentă viageră nesimțită”. Afirmările reclamatului au fost preluate și de presă respectiv publicațiile Pro-Sport și Gândul.

4.1.7. A doua zi, partea reclamată a condus o nouă ședință de comitet executiv și a semnat hotărârea nr. 3/06.03.2014 prin care se ia act de reducerea cuantumului rentei viagere a președintelui de onoare al FRF de la 75000 eur la 50000 eur.

4.1.8. Ca un ultim atac public relevant pentru prezenta cauză, în contextul în care petentul și-a manifestat dezaprobarea pentru modul în care a fost reziliat contractul între FRF și dl...., fapt ce a determinat în opinia sa pierderi de aproximativ un milion de euro pentru federație, pe parcursul conferinței de presă ținute în incinta FRF în data de 17.10.2014, la care a participat și selecționerul echipei naționale de fotbal a României de la acea dată (..), reclamatul a făcut următoarea declarație (citind regulat din materialul pregătit în acest sens): „**îl sfătuiesc pe domnul ...să-și vadă de treburile domniei sale și de drumurile pe care le are la DNA și să fie mult mai atent la temele pe care trebuie**

să și le facă atunci când este invitat să dea cu subsemnatul în fața procurorilor. Domnulsă ne lase puțin în pace că avem treabă și o facem bine. Nu ne ating lăturile dumnealui, pe care le aruncă în strada mare. Face asta probabil din lipsă de ocupație. Un personaj care și-a tras prime de necalificare pe seama dramei unei națiuni."

4.1.9. Având în vedere presiunea mediatică și publică excesivă determinată și, de altfel, urmărită prin de forță ale reclamațiilor împotriva petentului, petentul a transmis FRF o notificare înregistrată cu nr. 2433/11.08.2014 prin care a informat federația „că începând cu data de 08.08.2014 denunță unilateral contractul de rentă viageră”. Cu toate acestea, faptele de discriminare și hărțuire morală la petentului au continuat.

4.1.10. La data de 15.10.2014 este înregistrată la Tribunalul București, Secția a V-a Civilă, dosar nr. 35165/3/2014 cererea prin care FRF, reprezentată de către reclamat, l-a chemat pe petent în judecată solicitând instanței ca prin hotărârea ce va pronunța să dispună admiterea acțiunii, să se constate nulitatea absolută a Contractului, precum și repunerea părții situația anterioară încheierii Contractului. Principalul motiv de nulitate invocat privește încălcarea dispozițiilor privind capacitatea de exercițiu a FRF, întrucât aceasta nu ar fi fost legal reprezenta contextul în care Contractul nu a fost aprobat în prealabil în Adunarea Generală a FRF, ci a fost numai semnat de Prim-Vicepreședintele FRF, cu mandat hotărâre a Comitetului Executiv.

4.1.11. Prin sentința civilă nr. 852/25.06.2015, Tribunalul București a respins acțiunea în declararea nulității Contractului ca nefondată. În data de 06.08.2015, FRF a declarat apel.

4.1.12. Petentul mai arată faptul că s-a formulat și o plângere penală față de situația încheierii contractului, în fapt cererea fiind îndreptată împotriva petentului.

4.1.13. Petentul subliniază că ceilalți membri de onoare au avut parte de un tratament diferit, aceștia primind în continuare renta viageră.

4.1.14. Petentul enumeră următoarele criterii: convingerile (fiind cunoscut faptul că petentul are alte convingeri față de actuala conducere a FRF, mai ales în privința managementului și gestiunii federației. Un alt criteriu invocat este notorietatea, petentul fiind președinte al federației timp de 24 de ani. Un alt criteriu este cel al vârstei, strategia reclamatului fiind de a îndepărta echipa aflată în coordonarea petentului și angajarea persoanelor din anturajul său, cu o medie de vârstă inferioară.

4.1.15. Petentul arată faptul că în cazul său sunt aplicabile prevederile art. 2 alin. 1, alin. 2, alin. 3 și alin. 4.

4.1.16. Dispoziția de discriminare vine din partea organelor de conducere, respectiv din partea reclamatului. O parte din criteriile și practicile folosite de către reclamat sunt aparent neutre dar de natură a-l dezavantaja pe petent față de ceilalți membri de onoare.

4.1.17. Petentul învederează faptul că acțiunile reclamatului au condus la crearea unui cadru intimidant și ostil.

4.1.18. Petentul mai arată faptul că acțiunile reclamațiilor și a materialelor apărute în presă au fost de natură a-i afecta demnitatea, dându-se naștere unui sentiment de ură publică.

4.1.19. Prin precizările formulate, petentul arată faptul că a fost discriminat în mod continuu și sistematic, totul culminând cu „invalidarea” rentei sale viageră în Adunarea Generală din 28 iunie 2014 și, subsecvent, prin introducerea, de către FRF a acțiunii în instanță, pentru declararea nulității contractului prin care a fost acordată, Deși majoritatea motivelor de nulitate invocate de FRF se regăsesc atât în cazul meu, cât și în cazul celorlalți membri de onoare, numai renta sa viageră a fost „invalidată” și, subsecvent, numai împotriva contractului meu a fost introdusă acțiune în declararea nulității. Cu alte cuvinte, deși nu a fost singurul cu care FRF a încheiat contract de rentă viageră (nu are

relevanță dacă sau nu și pentru ceilalți a. fost încheiat în formă scrisă, acest lucru urmând să fie stabilit cu ocazia investigației CNCD la sediul FRF), nu a fost. întreprinsă nicio astfel de măsură împotriva celorlalți membri de onoare. cu scopul. desființării contractelor/rentelor acestora, deși situația este vădit comparabilă.

4.1.20. Petentul precizează că fost discriminat de reclamații cu privire la contractul de rentă viageră, declarațiile de presă făcute de actualul președinte al FRF având un dublu rol procesual și anume acestea stabilesc contextul în care au fost săvârșite faptele de discriminare iar pe de altă parte reprezintă mijlocul de probă că reclamații au dorit înlăturarea petentului din FRF. Reclamatul B, într-una dintre declarațiile de presă celebre/notorii, dezvăluie cât se poate de sincer intențiile sale: *„Există câteva principii fundamentale pe care trebuie să le respecti când le muți într-o casă, în primul rând trebuie să faci o deratizare sănătoasă, astfel încât să fii sigur că nu mai găsești nici un șoarece pe care să-l calci pe coadă, și care are scopul de a-ți roade temeliele clădirii, (...)”*. Această declarație confirmă ideea că s-au căutat intenționat tot felul de tertipuri pentru a-l înlătura pe petent.

4.1.21. Cu privire la o discriminare directă sau indirectă, arată faptul că lasă la latitudinea membrilor Colegiului director încadrarea corectă a faptelor

4.1.22. Cu privire la excepția decăderii din dreptul de a formula petiție, solicită respingerea excepției invocat. Termenul de un an este considerat de la data la care s-a considerat vătămat în drepturile sale și anume de la data introducerii acțiunii în declararea nulității Contractului de rentă viageră, respectiv de la data de 15.10.2014.

4.1.23. Până la această dată nu a existat o certitudine că reclamații adoptă sau nu un anumit comportament care l-ar putea discrimina pe petent, existând anumite negocieri și posibilități de înțelegere amiabilă. Astfel nu poate fi avut în vedere data de 05.03.2014 ca moment de la care ar fi început să curgă termenul de un an, termen în care petentul s-ar fi putut adresa consiliului, atâta timp cât părțile au luat în calcul posibilitatea de rezolvarea amiabilă a conflictului și reclamații nu au întreprins nici o acțiune neechivocă de încheiere a contractului.

4.1.24. Cu privire la excepția văditei incompetențe invocate de reclamații se invocă articolul 28 din Procedura de soluționare a. petițiilor și sesizărilor. Art. 2 stabilește că este de competența Consiliului soluționarea petițiilor privind acte sau fapte de discriminare. Petentul s-a adresat CNCD cu o petiție privind acele situații pe care le-a considerat ca fiind de natura să îl discrimineze, *Consiliul fiind singura autoritate competentă a soluționa fapte sau acte de discriminare*. Pentru aceste motive solicită *respingerea acestei excepții ca neîntemeiată*

4.1.25. Reclamații încearcă să inducă ideea unor tehnici aparent neutre – acțiunile în invalidare/anulare – și ideea că aceste demersuri sunt garantate oricărei persoane. Dacă aceste acțiuni ar fi fost îndreptate împotriva tuturor membrilor de onoare ai FRF atunci s-ar fi putut considera că reclamații sunt de bună credință. Aceștia nu se pot prevala de dreptul la petiție doar împotriva unuia dintre membrii de onoare ai FRF câtă vreme și ceilalți sunt în aceeași situație iar tratamentul este discriminatoriu.

4.1.26. Nu poate fi primită nici apărarea potrivit căreia „între persoanele cărora le-a fost conferit titlul de membru de onoare și subscrisa, nu a fost încheiat niciodată - în formă, scrisă vreun Contract, de Rentă Viageră așa cum s-a întâmplat în cazul petentului”, întrucât nici nu contează forma în care a fost încheiat respectivul contract câtă vreme el există și își produce efectele, respectivii membrii încasând lunar renta, discriminarea existând indiferent dacă renta viagera s-a încheiat în formă scrisă sau nu, Dacă respectivele contracte au fost încheiate în formă scrisă sau nu, se va stabili în

cadrul acțiunii de investigare desfășurată de Consiliul la sediul FRF, pe care o consideră necesară și utilă.

4.1.27. Petentul arată faptul că reclamații recunosc prin propriul punct de vedere faptul că petentul a fost discriminat în raport de propriile convingeri. "Modul său de a conduce FRF nu mai este în pas cu actualitatea (...)". Această mărturisire este una foarte importantă și trădează intenția reclamațiilor. Aceștia au dorit înlăturarea petentului și invalidarea/anularea contractului pentru că opiniile sale nu mai sunt „la modă”, adică nu corespund celei a reclamatului actualului președinte, acesta fiind de fapt unul dintre motivele pentru care doar renta petentului a fost o problemă.

4.1.28. În ceea ce privește dosarul civil nr. 36286/3/2014, acesta este încă pe rol, nefiind încă redactată hotărârea în fond. Faptele din respectivul dosar sunt analizate din altă perspectivă, FRF nu este parte și în nici un caz instanța, nu s-a pronunțat și nici nu o va putea face cu privire la eventuale fapte de discriminare, în ceea ce privește răspunderea contravențională a reclamațiilor, care ține exclusiv de competența CNCD, Reclamații confundă mereu pe parcursul punctului de vedere competențele instanțelor judecătorești cu cele ale Consiliului, Nu reușesc să facă distincția între fapte delictuale și fapte de discriminare sancționate contravențional.

Punctul de vedere formulat de către părțile reclamate

4.2.1. Prin punctul de vedere formulat, partea reclamată invocă excepția tardivității iar în subsidiar să se respingă sesizarea ca neîntemeiată.

4.2.2. Cu privire la decăderea din dreptul de a mai formula acțiune, prin raportare la prevederile exprese ale art. 20, alin. 1 din OG 137/2000 se arată faptul că afirmația publică făcută de partea reclamată „este o rentă viageră nesimțită” ar fi avut loc la data de 05.03.2014, cu mai mult de un an față de data introducerii petiției. De altfel afirmația președintelui FRF face obiectul dosarului nr. 36286/3/2014 aflat pe rolul Tribunalului București.

4.2.3. De asemenea invalidarea contractului de rentă viageră și inițierea unei acțiuni în instanță cu privire la anularea contractului de rentă viageră, a fost aprobată cu majoritatea absolută de către Adunarea Generală Extraordinară a FRF din data de 28.06.2014.

4.2.4. Nu pot fi luate în calcul demersurile întreprinse de către Federație, respectiv acțiunea formulată în instanță privind constatarea nulității absolute a contractului de rentă viageră precum și plângerea formulată la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, atâta vreme cât aceste demersuri reprezintă un drept garantat oricărei persoane (dreptul la petiție) drept care nu poate fi îngrădit, constrâns sau restrâns de OG 137/2000.

4.2.5. Decizia unilaterală de denunțare a contractului de rentă viageră de către petent nu poate fi încadrat într-un act de discriminare, atâta vreme cât decizia de a denunța unilateral contractul i-a aparținut acestuia.

4.2.6. Termenul de 1 an prevăzut expres de art. 20, alin. 1 din OG137/2000 se calculează de la data săvârșirii acestora, respectiv 05.03.2014 afirmația președintelui FRF „este o rentă viageră nesimțită” și 28.06.2014 invalidarea contractului de rentă viageră, aprobată cu majoritatea absolută de către Adunarea Generală Extraordinară a FRF.

4.2.7. Având în vedere faptul că cererea petentului a fost înregistrată pe rolul CN.C.D. la data de 15.10.2015, rezultă că a fost depășit termenul de un an de la data săvârșirii faptei, motiv pentru care solicită să se constate faptul că petentul este decăzut

din dreptul de a formula sesizare, urmând ca sesizarea să fie respinsă ca fiind tardiv formulată.

4.2.8. Se mai invocă excepția văditei necompetențe a Consiliului, în susținerea excepției arătându-se că între petent și persoanele reclamate se află pe rol dosarul civil nr. 35165/2014 având ca obiect constatare nulitate absolută contract de rentă viageră și dosarul nr. 36286/3/2014 având ca obiect răspundere civilă delictuală în cadrul căruia s-a analizat și cererea reconvențională a petentului și care conține elemente pe care acesta le consideră fapte discriminatorii. Pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție se află înregistrată plângerea penală împotriva petentului prin care urmează a fi cercetate modul și condițiile în care s-a încheiat contractul de rentă viageră dintre petent și FRF.

4.2.9. Faptele prezentate de către petent în sesizare și cu care sunt investite instituțiile statului (instanțe și DNA) nu pot face obiectul investigării de către C.N.C.D. motiv pentru care consiliul urmează a admite excepția necompetenței.

4.2.10. Pe fondul sesizării, se arată că nu este vorba de discriminare, nefiind aplicabile dispozițiile art. 2 alin. 1 din OUG 137/2000.

4.2.11. Petentul arată faptul că a fost discriminat față de ceilalți membri de onoare ai FRF pe baza următoarelor criterii: convingeri, notorietate și vârstă. Se arată faptul că este normal ca fiecare persoană să aibă propriile convingeri, criteriul invocat fiind imaginar și lipsit de relevanță atâta vreme cât managementul și gestiunea Federației Române de Fotbal țin de strategia conducerii, fiind puse în aplicare după aprobarea de către Adunarea Generală a FRF. Cu privire la notorietate, se arată că în cei 24 de ani cât a condus acest for fotbalistic, petentul a acumulat experiență, îmbunătățindu-și continuu cunoștințele. Cu privire la criteriul vârstei, se arată că pretinsa discriminare care ar avea drept temei vârsta este nefondată. Petentul și-a ales oamenii pe care i-a considerat competenți să implementeze modul în care acesta a decis să conducă acest for fotbalistic. Decizia de a nu mai candida pentru încă un mandat și implicit neimplementarea în continuare a propriului management i-a aparținut exclusiv acestuia.

4.2.12. Acțiunile întreprinse în justiție de către părțile reclamate, respectiv sesizarea instanței de judecată și a DNA nu pot constitui discriminare, reprezentând un drept garantat și anume dreptul la petiționare.

4.2.13. Se specifică și faptul că nu au existat practici sau criterii aparent neutre, afirmațiile petentului fiind lipsite de conținut.

4.2.14. FRF nu l-a dezavantajat pe petent sub nici o formă. Prin hotărârea comitetului executiv se poate acorda o rentă viageră însă rămâne la latitudinea Adunării Generale dacă aprobă o asemenea cheltuială. Până la data denunțării unilaterale a contactului FRF și-a îndeplinit întocmai obligațiile stipulate. Din data de 12.08.2014 FRF a sistat, ca urmare a solicitării petentului, orice plată ce urma a fi efectuată în baza aceluiași contract denunțat unilateral.

4.2.15. Se mai arată faptul că nu se poate vorbi despre un tratament injust sau degradant prin raportare la alte persoane care beneficiază de rentă viageră în condițiile în care între persoanele cărora le-a fost conferit titlul de membru de onoare și FRF nu a fost încheiat niciodată în formă scrisă un contract de rentă viageră așa cum s-a întâmplat în cazul petentului aceștia beneficiind de rentă viageră doar pe baza cărții de identitate, a copiei de pe ultimul talon de pensie, indicării datelor de contact și a contului bancar unde urmează a fi efectuată plata rentei viagere.

4.2.16. Sub conducerea sa ca Președinte al FRF s-au stabilit rentele viagere ce urmau a fi acordate atât președintelui de onoare cât și membrilor de onoare, putându-se vorbi de o discriminare săvârșită chiar de către petent în condițiile în care acesta și-a

stabilit suma de 75000 eur anual respectiv 6250 eur pe lună plus alte facilități iar celorlalți membri de onoare care au contribuit de dezvoltarea și promovarea fotbalului românesc le-au fost stabilite rente cuprinse între 800 lei și 1200 lei lunar.

4.2.17. Se mai arată faptul că petentul recunoaște implicit (pagina 3 par. 3 din sesizare) că de conivență cu notarul ...- au alterat data și cuantumul rentei din contractul de rentă viageră care a fost autentificat sub 347/05.03.2014, însă al cărui cuantum a fost stabilit în cadrul Ședinței Comitetului Executiv din data de 06.03.2014, adică la o zi după autentificare.

4.2.18. Se mai învederează faptul că nu există fapte de hărțuire morală și faptul că nu sunt aplicabile dispozițiile art. 2 alin. (5) din OUG 137/2000.

4.2.19. Petentul încearcă să inducă Consiliului ideea unei presupuse determinări a petentului din partea părților reclamate de a renunța unilateral Contractul de Rentă Viageră. Dacă acesta ar fi fost scopul, este evident că reclamații nu ar mai fi promovat în instanță o acțiune în vederea constatării nulității absolute a Contractului de Rentă Viageră, ci s-ar fi limitat doar la a lua act de denunțarea unilaterală expresă și neechivocă a petentului.

4.2.20. Din demersul judiciar făcut de către reclamați, materializat în acțiunea ce face obiectul Dosarului Civil nr. 35165/3/2014 aflat în acest moment pe rolul Curții de Apel București în vederea soluționării apelului, acțiune care a fost înregistrată pe rolul instanței de judecată ulterior denunțării unilaterale a Contractului de către petent, rezultă fără echivoc faptul că Federația Română de Fotbal și reclamatul nu au urmărit niciun moment discriminarea, hărțuirea și implicit determinarea acestuia să renunțe unilateral la Contract, ci scopul promovării în instanță a acestui demers judiciar a fost acela al supunerii controlului instanțelor de judecată a legalității modului și condițiilor în care s-a încheiat acest Contract de Rentă Viageră și repunerii părților în situația anterioară urmare a admiterii acțiunii, astfel cum au hotărât cu majoritate absolută în Adunarea Generală Extraordinară.

4.2.21. Se mai arată faptul că nu a fost afectată demnitatea personală a petentului. Acesta încearcă să acrediteze ideea că reclamații, FRF și președintele acestui for, au condus la apariția în presă a unor materiale formulate într-o cheie tendențioasă. Părțile reclamate susțin că aceste lucruri nu le pot fi imputate, titlurile și conținutul articolelor aparținând exclusiv fiecărui reporter sau trust de presă, iar impactul sau interesul pe care îl pot avea informațiile care apar în spațiul public din orice fel de sursă se datorează faptelor în sine. Sentimentul de ură publică despre care vorbește petentul este cauzat de părțile reclamate ci este o consecință directă a acțiunilor sau afirmațiilor petentului.

4.2.22. Afirmațiile în public ale Președintelui FRF cu privire la "rentă nesimțită" sau "prime de necalificare" pentru primele acordate sieși și unor colaboratori ai acestuia, precum și acordarea unei prime de 1 (un) milion de euro au făcut deja obiectul analizei instanței de judecată investită de către subsemnatul cu soluționarea Dosarului Civil nr. 36286/3/2014 (daune morale/răspundere civilă delictuală) în cadrul căreia, pe calea apărărilor din întâmpinare și a pretențiilor din cererea reconvențională, instanța de judecată, a constatat, cu putere de lucru judecat, ca fiind neîntemeiate susținerile petentului potrivit cărora i-ar fi fost afectate demnitatea, reputația și imaginea publică. Astfel aceste aspecte nu mai pot face obiectul cererii supuse spre analiză CNCD.

4.2.23. Prin precizările transmise la dosarul cauzei la data de 18.01.2016, care însă nu au fost comunicate în timp util pentru a fi depuse la dosarul pentru ședința ce a avut loc la ora 10.00, petentul nu face altceva decât să formuleze răspunsuri/precizări care nu sunt apte să răspundă solicitărilor Consiliului care a învederat printre altele petentului, că acesta a invocat mai multe texte și pretinse discriminări care se exclud unele pe altele și

la care acesta trebuia să răspundă. Nu doar că nu s-au depus documentele, dar nici măcar nu s-a prezentat vreo persoană care să-l reprezinte pe petent, dând dovadă de evidentă rea credință în formularea sesizării, apreciată ca fiind șicanatorie

4.2.24. Susținerile petentului *"existând anumite negocieri și posibilități de înțelegere amiabilă"* nu corespund realității, niciodată nu s-a discutat despre o negociere de înțelegere cu privire la contractul de rentă viageră, ci dimpotrivă s-a discutat despre modalitatea de încetare a acestuia, respectiv reclamatele au solicitat ca părțile să fie repuse în situația anterioară încheierii contractului (*respectiv petentul să restituie veniturile încasate*), iar petentul a refuzat această variantă, nefiind de acord să restituie vreo sumă de bani încasată, *motiv pentru care a și ales modalitatea denunțării unilaterale a contractului de rentă viageră la data de 08.08.2014, pe de o parte pentru a nu mai restitui ce a încasat, iar pe de altă parte pentru a pune capăt efectelor contractului pentru viitor.*

4.2.25. Petentul a știut încă din data de 28 iunie 2014, că Adunarea Generală a FRF a decis invalidarea/ demararea de proceduri la autoritățile competente în vederea anulării Contractului de Rentă Viageră și a cercetării modului în care acest act a fost încheiat, la data introducerii acțiunii în instanță de constatare a nulității absolute a Contractului de Rentă Viageră (15.10.2014) acest contract oricum nu mai era în vigoare, având în vedere faptul că fusese denunțat unilateral de către petentulprin notificarea transmisă la Federația Română de Fotbal și înregistrată sub nr. 2433/11.08.2014, prin care a solicitat denunțarea unilaterală a contractului începând cu data de 08.08.2014 și pe care am depus-o la dosarul cauzei în setul de înscrisuri atașate punctului de vedere.

4.2.26. Se atașează Sentința Civilă nr. 1032/18.09.2015 pronunțată de Tribunalul București - Secția a III-a Civilă în Dosarul Civil nr. 36286/3/2014, sentință ce se întinde pe 50 de pagini, prin care s-a admis acțiunea subsemnatului,în contradictoriu cu petentul ..pentru afirmațiile făcute de către acesta în interviul acordat în presa sportivă la data de 17.10.2014 când R B a fost făcut bolșevic, impostor și bolnav și prin care a fost respinsă cererea reconvențională a acestuia în care au fost analizate de către instanța de judecată afirmațiile pretins calomniatoare pe care subsemnatulle-aș fi făcut față de acesta când am afirmat " Este o rentă viageră nesimțită", "niște prime nesimțite pe care și le-au acordat", caracter nesimțit și penal în ceea ce privește încheierea contractului de rentă viageră.

5.1. **În fapt**, Colegiul reține faptul că petentul solicită să se constate discriminarea sa în ceea ce privește modul în care s-a procedat la invalidarea rentei sale viagere precum și cu privire la afirmațiile făcute în presă de către partea reclamată la adresa sa.

5.2. **În drept**, potrivit dispozițiilor **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, ce prevede că *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.*

5.3. Astfel, avem în vedere faptul că, în prezenta cauză, au fost ridicate mai multe excepții, după cum urmează:

5.4. Luând act de plângere precum și de obiectul acesteia, astfel cum este formulat, Colegiul urmează a **analiza excepția tardivității introducerii sesizării** la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Corelativ circumstanțierii faptelor ratione tempore, Colegiul director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare este strâns legată de un cumul de acte sau fapte ce s-au desfășurat pe

parcursul unei perioade de timp, Adunarea Generală Extraordinară a Federației Române de Fotbal, ocazie cu care a fost invalidată pensia viageră a petentului, a avut loc la data de 28.06.2014.

5.5. În raport cu aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare *ratione tempore*, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe **să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei**, constituind astfel un termen peremptoriu.

5.6. Față de aspectele reținute mai sus, coroborat cu introducerea petiției la CNCD la data de 15.10.2015, Colegiul observă că faptele deduse soluționării exced termenului de 1 an prevăzut de O.G. nr. 137/2000.

5.7. Colegiul director urmează a aprecia faptul că în speța de față este vorba despre fapte continue urmând a respinge excepția tardivității, excepție invocată din oficiu atât de către partea reclamată, cu privire la perioada de dinainte de data de 15.10.2014. În motivarea respingerii excepției tardivității, Colegiul director reține faptul că decizia respectivă își produce efectele și în prezent, Colegiul pronunțându-se nu atât asupra deciziei respective, atribut al instanței, cât a efectelor pe care aceasta le produce, efectele producându-se și în prezent.

5.8. Cu privire la al doilea capăt de cerere, referitor la remarcile părții reclamate, cu privire la "rentă nesimțită" sau "prime de necalificare" pentru primele acordate petentului și unor colaboratori ai acestuia, precum și acordarea unei prime de 1 (un) milion de euro Colegiul director reține faptul că s-a invocat excepția neкомпetenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării având în vedere faptul că afirmațiile respective au făcut deja obiectul analizei instanței de judecată, dosarul aflându-se pe rolul Curții de Apel București.

5.9. Față de susținerile petentului și ale părții reclamate, Colegiul director urmează a admite excepția invocată, apreciind faptul că instanța de judecată este competentă a se pronunța cu privire la afirmațiile supuse analizei Colegiului. Față de aceste aspecte, Colegiul director, urmează a admite această excepție trecând la examinarea fondului petiției, respectiv a invalidării rentei viagere.

5.10. Conform **art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată**, prin **discriminare** se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu **care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege**, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

510. Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că "*Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în*

special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”

5.11. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”* și **paragraful 2** *”Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1 ”*.

5.12. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **după cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că *”Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:*”; **art.2 alin.1** *”..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,*”, precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 *”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,*”.

5.13. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petent se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform. art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

5.14. Sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza

dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

5.15. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.16. În speța de față, petentul susține că a fost discriminat de către partea reclamată care a procedat la invalidarea pensiei sale viagere.

5.17. Din ansamblul înscrisurilor depuse de părți la dosar nu se poate reține că faptele imputate în sarcina părților reclamate au fost determinate de criteriile invocat, respectiv convingeri, notorietate și vârstă. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținută o legătură de cauzalitate între criteriile invocate de către petent (convingeri, notorietate și vârstă) și aspectele prezumtiv discriminatorii supuse analizării și dispunerii de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, respectiv invalidarea contractului de rentă viagera.

5.18. Mai mult, petentul se compară cu alți ceilalți membri de onoare care au contribuit la promovarea fotbalului românesc, Colegiul director reținând faptul că situațiile nu sunt comparabile, nici ca mod de acordare și nici ca și cuantumul. În cazul petentului s-a stabilit o rentă de 75000 eur anual, ulterior fiind redusă renta la 50.000 eur. Pentru ceilalți membri de onoare au fost stabilite rente cuprinse între 800 lei lunar (9,600 lei anual) și 1.200 lei lunar (14.000 lei anual).

5.19. Colegiul recomandă, ca pe viitor, cei cu putere de decizie să stabilească criterii obiective atât cu privire la acordarea rentelor cât și în privința micșorării ori revocării acestora. Recomandările privesc atât stabilirea unor criterii clare și în privința cuantumului acestor prime astfel încât să nu existe arbitrarul în modul de acordare a acestora.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respingerea excepției tardivității;
2. admiterea excepției de necompetență cu privire la afirmațiile părții reclamate;
3. cu privire la fondul petiției, Colegiul director reține faptul aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată;
4. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Motivată și tehnoredactată T.B./R.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.